

10. nov. 1973

FAKTA

Dato:
10. nov. 1973

Sidetæl:
Rød blå bd 17 s. 3-5

TRANSSKRIFTION

10-11-73.

Det der får mig til ustandselig (nu gennem 5 år) at vende tilbage til "R+B" er ideens og materialiseringens overskuelighed, at hele propositionen er baseret på det øjen – synlige hvad man helt direkte kan se der sker.

Conceptionen er en direkte følge af perceptionen.

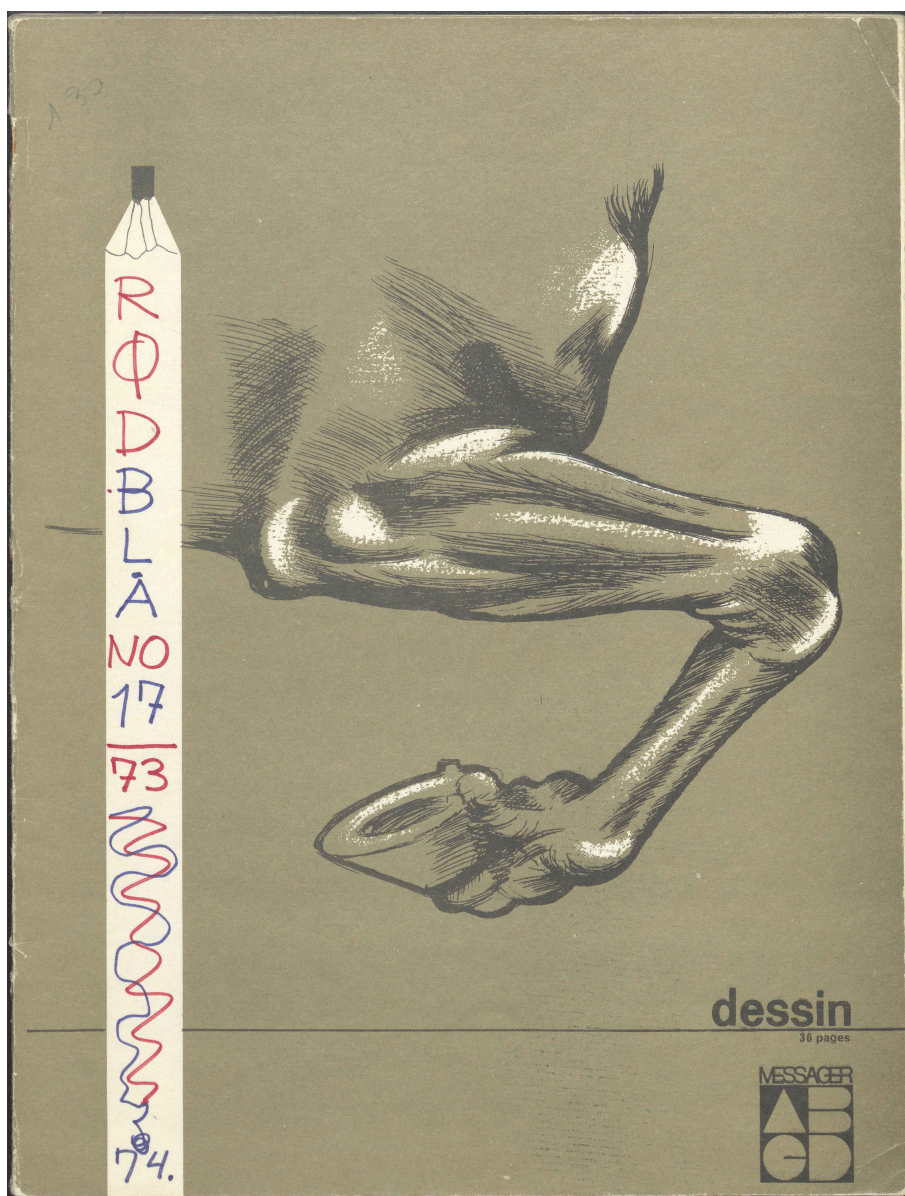
Men der er også et paradoks i "R+B" som tiltaler mig: det er så åbenbart to forskellig farvede kvadrater som fylder den rektangulære flade ud – MEN – de to farve RØD-BLÅ – har et næsten 100 % sort-hvid forhold til hinanden hvorved de bliver rumligt forskellige, ligesom Rød ved sin intensitet springer først og øjeblikkeligt i øjet hvorimod Blå ved sin vigende (uendelige) karakter går indad. Dette forhold kan veksle ved at rød nok stadig springer frem ses først, men Blå ved sin nære tilknytning til sort gør den røde til repræsentant for hvid, hvorved når det røde chok er overstået, den blå i et vist omfang tager føreskabet.

De to farver kan derfor aldrig selvom de reelt dækker samme fladeareal få samme rumlige bevægelse – på den ene eller anden måde vil de altid kolliderer med hinanden. Dette fænomen modsiger fladeobjektets reale identitet indfører en rumlig illusion der på sin side igen modsiges af at farverne er identiske med selve fladearealets grænser hvorved øjet igen vender tilbage til objektrealiteten. Der foregår således et stadig vekselspil mellem hvad man ved – kan konstaterer som reelt og hvad øjet alene opfatter som visuelt reelt den illusion af rumlighed som fremkaldes af farvernes indbyrdes kontrastering.

Hvad der også tiltaler mig ved "R+B" er at der ved hvert enkelt produkt er tale om det samme farvepar – farverne som bestemte objekter og ikke som farvebegreb.

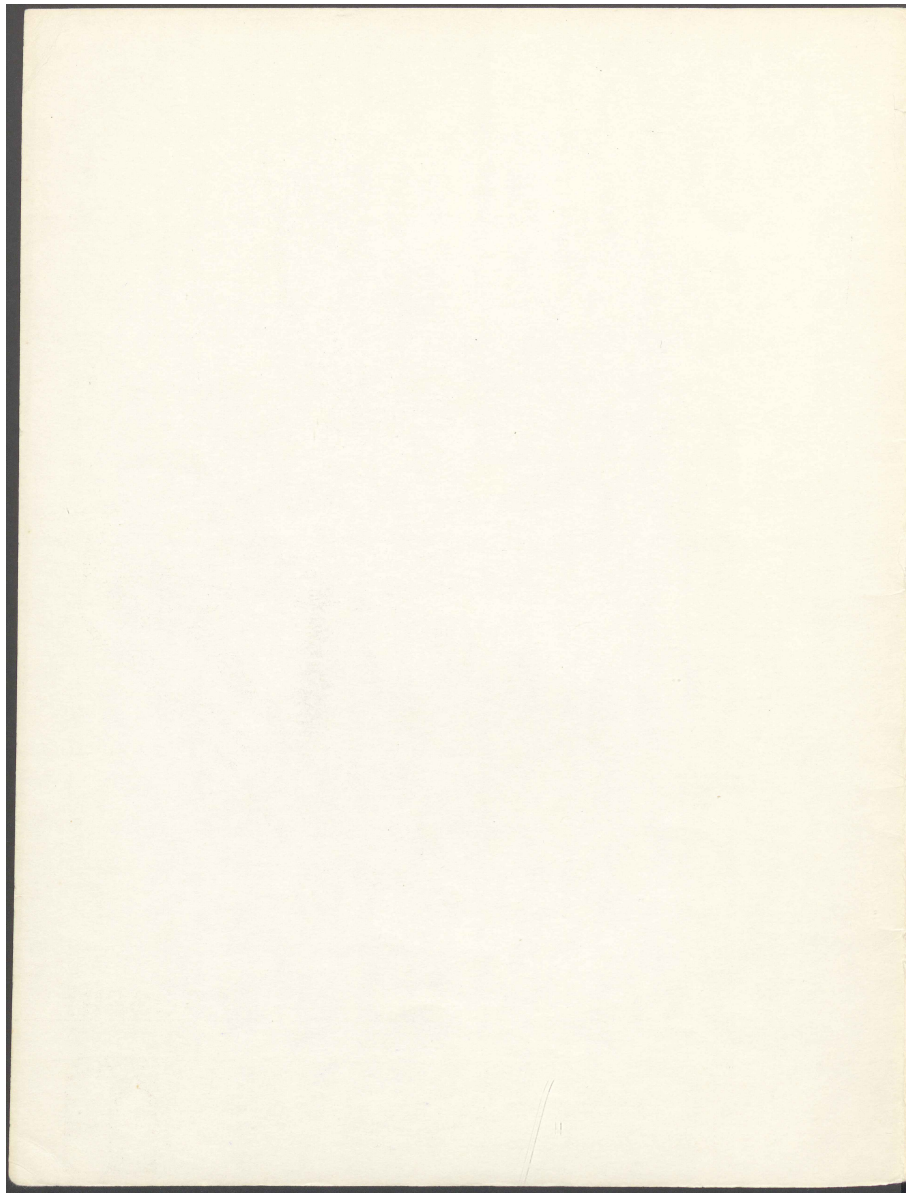
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

10-11-73.

Det der får mig til at
-standselig (nu gennem 5 år) at vende
tilbage til "R+B" er ideens af
moderniseringens ~~overstuelighed~~ overstueli-
-lighed, at hele propositionen er
bruset på det åben - synlige
hvad man hellere direkte kan se
der sker. Conceptionen er en direkte
følge af perceptionen.
Man der er også et paradoks i
"R+B" som tilhører mig: det er
så åbenbart et forskelligartet krus-
-drater som fylder den retangulære
flade ud - MEN - de to farve RØD-
BLÅ - har et næsten 100% sort-hvid
forhold til hinanden hvor de
bliver næsten forskellige, lige som
Rød ved sin intentionel springer-
førsel og øjeblikkeligt i øjet hvorimod
Blå ved sin ligende (normalt)
karakter gør indad. Dette forhold
kan vistnok ved et red. mat. studie
springer frem ses forsk, men Blå
ved sin mere tilknytning til sort

opri den røde til repræsentant for
hvid, hvorved når det røde chok
er overstiet, den blå i et vist om-
fang fuger færestubel.
De to farve. Kan der for aldrig
selv om de realk dækker samme
fladeareal for samme rumlige
bevægelse - på den ene eller anden
måde vil de altid kolliderer med
hinanden. Dette fenomen mod sig
fladeobjektets reale i den til indfø-
er nemlig illusion der på sin
side igen mod sig af et farve
er i den hvide med selve fladearealets
grænser hvorved fjel igen vender
tilbage til objekt realiteten. Der for-
går således et stadig vekselspil
mellem hvad man ved - Kan konst-
-ter. som realk og hvad fjel alene
opfatter som visuelt realk
den ~~namti~~ illusion af rumlig hed
som frem kaldes af farvernes ind-
-tryks konstatering.
Hvad der også til huler mig ved
"R+B" er at der ved hvert enkelt
produkt er tale om det samme
farve par - farverne som bestemte

objekten g ikke som furre beget.

77-77-72.

"Junus mentions that the alchemists also called the AQUA PERMANENS (permanent water) a "flower" while the five-petalled sapphire blue-flower is the flower of the hermaphrodite. The violet is a star-like five-petalled flower, whose violet color is the result of the addition of red (the color of immortality) to blue.

